

ՆՅՈՒԹԵՐ ՀԱՅ ՀԻՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

Ռ. Ա. Իսխանյան

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԲԵՐԻ ՆՈՐԱՀԱՅՏ ՆՍՈՒՇՆԵՐ

Հայ գրքի և տպագրության պատմությունը հայագիտության մի կարևոր բնագավառն է, և այդ ուղղությամբ ժամանակին բանասիրությունը բավական աշխատանք կատարել է: Հատուկ հետաքրքրություն է ներկայացնում հայկական հին տպագրությունը (1512—1800 թթ.), որի հարցերով ժամանակին զբաղվել են անվանի շատ հայագետներ (Ղ. Ալիշան, Լեո, Գ. Գովրիկյան, Գ. Զարբհանյան, Գ. Գալեմբյարյան, Գ. Լևոնյան, Ա. Ալպոյաճյան, Թեոդիկ, Վ. Զարդարյան և ուրիշներ): Այսօր հրապարակի վրա են առանձին գրքերով մի քանի շատ արժեքավոր աշխատություններ և մի շարք հոդվածներ, որոնք լուսարանում են հայ հին տպագրիչների գործունեության հարցերը:

Բավական ժամանակ է սակայն, որ հայագիտության այս շատ հետաքրքիր բնագավառը անուշադրության է մատնված և այդ ուղղությամբ նոր ուսումնասիրություններ չեն կատարվում:

Հին տպագիր գրքի պատմության լավագույն աղբյուրները հենց հնատիպ գրքերն են: Դրանք են անցյալի մեր տպագրիչների մեծ ու ծանր աշխատանքի արդյունքը և դրանք են ամենից ավելի լավ պատմում այդ տպագրիչների մասին: Հայկական հին տպագրության պատմությանը նվիրված ուսումնասիրությունները հիմնականում գրվել են հնատիպ գրքերի հաղորդած տվյալների, հատկապես նրանց հիշատակարանների հիման վրա: Եվ քիչ չեն գեպերը, երբ պատմաբաններին ու մատենագետներին ծանոթ չեն եղել մի շարք հնատիպ գրքեր ու նրանց պարունակած տեղեկությունները, որը և ուսումնասիրությունների մեջ թերությունների ու սխալ մեկնաբանությունների պատճառ է դարձել:

Առաջներում սովորություն կար հայագիտական մամուլում հրապարակել նոր հայտնաբերված հնատիպ գրքերի նկարագրությունները, որոնք շտկում և լրացնում էին եղած տեսակետները: Վերջերս երկար ընդմիջումից հետո աշգլիսի նյութեր տպագրվեցին «Բանբեր Մատենադարանի» վերջին համարներում¹, որ նկարագրված են մատենագիտությանը անծանոթ 13 անուն հնատիպ գրքեր:

Աշխատելով հայ հնատիպ գրքերի ժամանակագրական ցուցակի կազմման վրա՝ Մատենադարանի, Հանրային գրադարանի և Պատմության թանգարանի հավաքածուների մեջ մենք հայտնաբերեցինք տարբեր տեղերից այդ գրապահոցները մոտ 40 անուն հնատիպ գրքեր, որոնք մեծ մասամբ ծանոթ չեն եղել մեր բանասերներին և մատենագետներին, իսկ մի քանիսն էլ ծանոթ են եղել միայն կողմնակի գրավոր աղբյուրներից:

¹ Տե՛ս Շ. Շահնազարյանի հաղորդումները, «Բանբեր Մատենադարանի», № 4, 5: